

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 13 kwietnia 2023 r.

DIH-3.707.27.2023.AL

DECYZJA DIH-III/33/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹, art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej² oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w związku z art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym³, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Merkury Market Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Krośnie (dalej jako: „strona”, „kontrolowany” lub „przedsiębiorca”) od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 lutego 2023 r. nr 24/2023 (nr akt sprawy: NRBP.8361.103.2022), wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 14 października i 10 listopada 2022 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Świętokrzyskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z 14 października 2022 r. (nr upoważnienia: NRBP.8361.103.2022), przeprowadzili kontrolę w należącej do przedsiębiorcy placówce handlowej [xxxxxx] w [xxxxxx].

Na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców⁴, zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, nie dokonano zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, gdyż kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika sklepu, będącego osobą upoważnioną wyłącznie do podpisania i odbioru protokołu kontroli, któremu przed przystąpieniem

¹ Dz.U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.

² Dz.U. z 2020 r. poz. 1706

³ Dz.U. z 2022 r. poz. 1622

⁴ Dz.U. z 2023 r. poz. 221

do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli. Z uwagi na brak osoby pisemnie upoważnionej do reprezentacji przedsiębiorcy upoważnienie do przeprowadzenia kontroli przesłano przedsiębiorcy w dniu jej wszczęcia za pośrednictwem poczty i doręczono 20 października 2022 r.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie przepisów art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zwanej dalej „ustawą o zużytym sprzęcie”.

W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca jako podmiot udostępniający na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3. Stwierdzono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

W trakcie kontroli obecny przy czynnościach kontrolnych pracownik sklepu został zapoznany z ustaleniami kontroli i zobowiązany do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

W toku kontroli od ww. pracownika odebrano pisemne oświadczenia, w którym oświadczył, że do dnia rozpoczęcia kontroli w pawilonie handlowym, w miejscu widocznym dla klienta nie było umieszczonych informacji, w jaki sposób postępować ze zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym oraz, że na terenie sklepu znajduje się kosz do odbioru opatrzony nagłówkiem „ELEKTROŚMIECI”. Jednocześnie w oświadczeniu tym zobowiązał się do uzupełnienia brakujących informacji możliwie jak najszybciej. Tego samego dnia oświadczył też, że powierzchnia kontrolowanego pawilonu jest większa niż 400 m².

W dniach 14 i 21 października oraz 4 listopada 2022 r. ww. pracownik przesłał mailem zdjęcia przedstawiające informacje, jakie zostały umieszczone na terenie kontrolowanego sklepu, dotyczące postępowania ze zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym. W wiadomości e-mail z 4 listopada 2022 r. powiadomił zaś, że informacja o Punktach Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) znajduje się od zawsze na dolnej kasie, o czym zapomniał wcześniej wspomnieć. W dniu rozpoczęcia kontroli inspektorzy nie stwierdzili jednak takiej informacji na terenie kontrolowanej placówki.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 10 listopada 2022 r. (nr akt kontroli: NRBP.8361.103.2022) oraz w załącznikach do tego protokołu.

Pracownik sklepu, jako osoba upoważniona przez stronę, podpisał protokół nie zgłaszając do niego uwag.

Pismem z 17 stycznia 2023 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „kpa”, Świętokrzyski WIIH zawiadomił kontrolowanego o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, na zasadach przyjętych w art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużyтым sprzęcie, z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 37

ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, informując jednocześnie o przysługującym mu prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto w piśmie tym poinformował stronę o treści art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, określającego przesłanki wymiaru kary.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i 25 stycznia 2023 r., działając przez osobę upoważnioną, stawiała się na przegląd akt sprawy. Następnie w piśmie z 27 stycznia 2023 r. strona zajęła stosowne stanowisko w niniejszej sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Świętokrzyski WIIH w drodze decyzji z 23 lutego 2023 r. nr 24/2023 (nr akt sprawy: NRBP.8361.103.2022), wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w związku z art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 tej ustawy. W treści decyzji odniósł się również do stanowiska strony z 27 stycznia 2023 r. Powyższa decyzja została doręczona stronie 27 lutego 2023 r.

W dniu 13 marca 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH, złożone przez przedsiębiorcę pismo z 1 marca 2023 r. zawierające odwołanie od ww. decyzji.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania administracyjnego. Przedmiotowej decyzji zarzuciła naruszenie przepisów:

- 1) art. 7, art. 7a, art. 77 § 1 oraz art. 80 kpa, polegające na niewyczerpującym zebraniu i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego, co skutkowało niepodjęciem wszelkich kroków niezbędnych do wyjaśnienia i załatwienia sprawy i nierozpoznanie wniosku przedsiębiorcy o umorzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej;
- 2) art. 8 kpa i art. 12 Prawa przedsiębiorców, poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę pogłębiania zaufania władzy publicznej, a w konsekwencji zastosowanie nieproporcjonalnego środka w postaci administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 5 000 zł;
- 3) art. 15 Prawa przedsiębiorców, poprzez zaniechanie informowania przedsiębiorcy o ciążyącym na nim obowiązku i prawidłowej wykładni prawa;
- 4) art. 11 w związku z art. 107 § 3 kpa, poprzez lakoniczne wypowiedzenie się w zakresie wniosku przedsiębiorcy o umorzenie przedmiotowego postępowania, złożonego w piśmie z 27 stycznia 2023 r., w którym przedstawił on organowi okoliczności, które powinny podlegać ocenie organu pod kątem dochowania należytej staranności i uczynienia przez przedsiębiorcę wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło;
- 5) art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, poprzez nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy zaistniały do tego podstawy, a przedsiębiorca pismem z 27 stycznia 2023 r. poinformował o niezwłocznym umieszczeniu oświadczenia oraz dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można było od niego (stosowne informacje znajdowały się na stronie internetowej sklepu) rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło.

Na uzasadnienie słuszności swojego stanowiska strona przytoczyła w odwołaniu szereg argumentów, na które powołała się już w piśmie z 27 stycznia 2023 r. Strona wniosła o przychylnie potraktowanie jej odwołania i odstąpienie od ukarania.

Pismem z 16 marca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono stronie 20 marca 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, na mocy art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 tej ustawy.

Jak wynika z definicji określonych w art. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, przez dystrybutora należy rozumieć osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt (pkt 2), zaś przez sprzęt - urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego (pkt 13). Pojęcie sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych obejmuje, w myśl art. 4 pkt 14 tej ustawy, taki sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

Jak stanowi art. 4 pkt 17 ustawy o zużytych sprzęcie, udostępnienie na rynku oznacza dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3, tj. o tym, że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Jednocześnie w myśl art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

W świetle art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie, dystrybutor jest obowiązany m.in. do: umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto, wbrew przepisom:

- art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3, lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (pkt 25);
- art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu (pkt 26 lit. c).

W świetle art. 92 pkt 5 i 6 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjne kary pieniężne wynoszą: w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 22-24 i 26 - od 5 000 zł do 500 000 zł, zaś w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 25 - od 5 000 zł do 300 000 zł.

Zgodnie z art. 93 ust. 2 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjne kary pieniężne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 91 pkt 22-26, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor IH. W świetle art. 93 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Jak stanowi art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Jednocześnie w myśl art. 93 ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Ustawa o zużytym sprzęcie nie reguluje kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do treści art. 189a § 2 kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń przeprowadzonej kontroli, inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, będąc dystrybutorem sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w rozumieniu definicji określonej w art. 4 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, nie dopełnił obowiązków wynikających z przepisów ww. ustawy, tj.:

- art. 37 ust. 4 poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3;
- art. 39 pkt 2 poprzez nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Świętokrzyski WIIH w drodze decyzji z 23 lutego 2023 r. nr 24/2023 (nr akt sprawy: NRBP.8361.103.2022), nałożył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń. Biorąc pod uwagę, że w toku jednego postępowania kontrolnego stwierdzono kilka naruszeń wyczerpujących znamiona czynów opisanych w art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie, organ ten mógł orzec o jednej karze za wszystkie naruszenia, której wysokość nie mogła przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona wniosła o jej uchylenie i umorzenie postępowania administracyjnego. Na uzasadnienie słuszności swojego stanowiska strona przytoczyła szereg argumentów, na które powołała się już w piśmie z 27 stycznia 2023 r. Strona wniosła o przychylne potraktowanie jej odwołania i odstąpienie od ukarania.

Strona podniosła w odwołaniu (pkt 1 i 4) zarzut naruszenia przepisów art. 7, art. 7a, art. 77 § 1 oraz art. 80 kpa, polegające na niewyczerpującym zebraniu i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego, co skutkowało niepodjęciem wszelkich kroków niezbędnych do wyjaśnienia i załatwienia sprawy i nierozpoznanie wniosku przedsiębiorcy o umorzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, a także przepisów art. 11 w związku z art. 107 § 3 kpa, poprzez lakoniczne wypowiedzenie się w zakresie wniosku przedsiębiorcy o umorzenie przedmiotowego postępowania, złożonego w piśmie z 27 stycznia 2023 r., w którym przedstawił on organowi okoliczności, które powinny podlegać ocenie organu pod kątem dochowania należytej staranności i uczynienia przez przedsiębiorcę wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Jednocześnie strona podniosła w odwołaniu (pkt 5) zarzut naruszenia przepisów art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, poprzez nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy zaistniały do tego podstawy, a przedsiębiorca pismem z 27 stycznia 2023 r. poinformował o niezwłocznym umieszczeniu oświadczenia oraz dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można było od niego (stosowne informacje znajdowały się na stronie internetowej sklepu) rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło.

W ocenie Prezesa UOKiK, przedstawione przez stronę w odwołaniu argumenty są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie. Jak wynika z akt sprawy, wydając zaskarżoną decyzję organ pierwszej instancji oparł się na spójnym i jednoznacznym materiale dowodowym, w szczególności na protokole kontroli (nr akt kontroli: NRBP.8361.103.2022). Z protokołu kontroli oraz z załączników do tego protokołu wynika jednoznacznie, że w kontrolowanej placówce w dniu kontroli nie było umieszczonych informacji określonych w art. 37 ust. 4 w związku z ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. o wszystkich sposobach odbioru oraz punktach zbierania zużytego sprzętu, oraz że ocenie w tym zakresie poddano działalność prowadzoną przez stronę w placówce handlowej, a nie za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Obecny przy czynnościach kontrolnych pracownik sklepu, będący osobą upoważnioną do podpisania i odbioru protokołu kontroli, 14 października 2022 r. złożył pisemne oświadczenie, że do dnia rozpoczęcia kontroli w pawilonie handlowym, w miejscu widocznym dla klienta, nie było umieszczonych informacji, w jaki sposób postępować ze zużytym sprzętem, oraz że na terenie sklepu znajduje się kosz do odbioru opatrzony nagłówkiem „ELEKTROŚMIECI”. Jednocześnie w oświadczeniu tym zobowiązał się do uzupełnienia brakujących informacji możliwie jak najszybciej (załącznik nr 1 do protokołu). Tego samego dnia oświadczył też, że powierzchnia kontrolowanego pawilonu jest większa niż 400 m² (załącznik nr 5 do protokołu). W dniach 14 i 21 października oraz 4 listopada 2022 r. drogą mailową pracownik ten przesłał zdjęcia przedstawiające informacje, jakie zostały umieszczone na terenie kontrolowanego sklepu, dotyczące postępowania ze zużytym sprzętem (załącznik nr 3 do protokołu), co było efektem kontroli. Ponadto uwzględniono, że w wiadomości e-mail z 4 listopada 2022 r. powiadomił on, że informacja o Punktach Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) znajduje się od zawsze na dolnej kasie. W dniu rozpoczęcia kontroli inspektorzy nie stwierdzili jednak takiej informacji na terenie kontrolowanej placówki (karta nr 4). Stwierdzili natomiast, że na terenie kontrolowanego sklepu znajdował się kosz opatrzony informacją „ELEKTRO-ŚMIECI” (karta nr 3). Zdjęcie kosza wykonane w trakcie kontroli dołączono do akt sprawy (załącznik nr 2 do protokołu). Protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego w rozumieniu

art. 76 § 1 kpa, tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Został on bez uwag podpisany przez upoważnionego pracownika.

Prezes UOKiK podkreśla, że celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było ułatwienie użytkownikom sprzętu elektrycznego i elektronicznego pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Uzyskanie przez konsumentów takiej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu, w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym, powyższe informacje są wymagane niezależnie od zakresu działalności przedsiębiorcy, czy też wielkości powierzchni sprzedażowej.

Okoliczności, na które strona powołuje się zarówno w odwołaniu, jak i w piśmie z 27 stycznia 2023 r., wskazujące, że każdy mógł się zapoznać z wymaganymi informacjami, gdyż były one umieszczone na stronie internetowej sklepu oraz, że oświadczenie kierownika sklepu o powierzchni kontrolowanego pawilonu (nie większej niż 400 m²) nie dotyczyło powierzchni sprzedaży, o której mowa w art. 37 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie, pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Poza sporem pozostają bowiem ustalenia kontroli, z których wynika, że strona, wbrew ciężącym na niej obowiązkom nie przekazała konsumentom wymaganych prawej informacji, co zaskutkowało wymierzeniem jej stosownej kary pieniężnej.

Prezes UOKiK wskazuje, że odpowiedzialność wynikająca z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą naruszenia prawa, w tym przypadku art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 tej ustawy. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Odpowiedzialność ta, przeciwnie do prawa karnego, jest oderwana nie tylko od winy, ale i od osoby sprawcy. Bez znaczenia jest więc w takim przypadku, kto daną normę prawa naruszył (np. pracownik sklepu), oraz czy jego działanie było zawinione, czy też nie.

Prezes UOKiK podziela w pełni twierdzenie organu pierwszej instancji, że w niniejszym przypadku brak jest podstaw do zastosowania art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, albowiem strona nie dochowała należytej staranności i nie uczyniła wszystkiego, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika także, aby stwierdzone naruszenia nastąpiły wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć. Strona nie spełniła powyższych przesłanek, choć jako podmiot profesjonalny, co sama przyznała w odwołaniu oraz w piśmie z 27 stycznia 2023 r., posiadała wiedzę o ciężących na niej obowiązkach. Jak słusznie stwierdził organ pierwszej instancji, stwierdzone nieprawidłowości powstały z wyłącznej winy strony, która przez swoje niedbalstwo nie dopełniła powyższych obowiązków. Strona zarówno w odwołaniu, jak i w piśmie z 27 stycznia 2023 r., wyraźnie przyznała, że w kontrolowanej placówce powyższych obowiązków nie dopełniono.

Podsumowując, należy stwierdzić, że ustalenia poczynione przez organ pierwszej instancji w toku kontroli oraz na etapie prowadzonego postępowania administracyjnego, wskazujące

na naruszenie przez stronę obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie, odpowiadają prawdzie. Ustalenia te nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających przypisanie stronie odpowiedzialności administracyjnej i wymierzenia jej kary pieniężnej.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wydając zaskarżoną decyzję Świętokrzyski WIIH postępował zgodnie z zasadami określonymi w kpa, w tym w: art. 7, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 11 w związku z art. 107 § 3. Akta sprawy, w szczególności protokół kontroli oraz dołączona do niego dokumentacja, wskazują wyraźnie, że cały materiał dowodowy został zebrany, a następnie rozpatrzony w toku postępowania administracyjnego, zgodnie z dyspozycją art. 7 i art. 77 § 1 kpa. Prezes UOKiK uważa, że w niniejszej sprawie zostały podjęte wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego wraz z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli (w tym przypadku konsumentów). Wydana decyzja została oparta na całokształcie zebranego materiału dowodowego, tak jak wskazano w art. 80 kpa. Ponadto, zgodnie z art. 107 § 3 kpa, uzasadnienie faktyczne tej decyzji zawierało wskazanie: faktów, które organ pierwszej instancji uznał za udowodnione (w szczególności niedopełnienie ciążących na stronie obowiązków), dowodów, na których się oparł (m.in. protokołu kontroli oraz pismo strony z 27 stycznia 2023 r.), a także przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś jej uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji wraz z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji, nawet jeżeli nie przekonuje strony o słuszności rozstrzygnięcia podjętego w niniejszej sprawie, to w przekonaniu Prezesa UOKiK było wystarczające by uznać, że uczyniono zadość wymaganiom art. 11 w związku z art. 107 § 3 kpa. Tym samym, trwanie strony w przeświadczeniu o niewyczerpującym zebraniu i nierozpatrzeniu całości materiału dowodowego, czy też lakonicznym wypowiedzeniu się w zakresie jej wniosku o umorzenie przedmiotowego postępowania, wydaje się bezpodstawne, zaś zarzuty strony dotyczące naruszenia ww. przepisów kpa, należy uznać za bezzasadne.

Strona podniosła również w odwołaniu (pkt 2 i 3) zarzut naruszenia przepisów art. 8 kpa i art. 12 Prawa przedsiębiorców, poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę pogłębiania zaufania władzy publicznej, a w konsekwencji zastosowanie nieproporcjonalnego środka w postaci administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 5 000 zł, a także przepisów art. 15 Prawa przedsiębiorców, poprzez zaniechania informowania przedsiębiorcy o ciążącym na nim obowiązku i prawidłowej wykładni prawa.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, należy wskazać, że zaskarżoną decyzję wydano w oparciu o znany stronie i przyjęty bez uwag materiał dowodowy, w szczególności protokół kontroli, co już wyżej wykazano. Stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł, a więc najniższą z możliwych przewidzianych w art. 93 ust. 5 w związku z art. 92 pkt 5 i 6 tej ustawy za naruszenia wyczerpujące znamiona czynów określonych w art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c), po uwzględnieniu przesłanek ustawowych wymiaru kary, o których mowa w art. 93 ust. 3, tj. stopnia szkodliwości naruszenia, rodzaju, zakresu i okresu trwania naruszenia oraz dotychczasowej działalności podmiotu.

Biorąc pod uwagę, że strona zakwestionowała wysokość wymierzonej jej kary pieniężnej, uznając ją za środek nieproporcjonalny do wagi naruszenia, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zebranego materiału dowodowego uznał, że

dokonana przez organ pierwszej instancji ocena przesłanek mających wpływ na wymiar tej kary, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym.

Miarkując stopień szkodliwości naruszenia, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że strona nie dopełnienia ciężących na niej obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie i tym samym naruszyła prawa konsumentów do rzetelnych informacji o wszystkich sposobach odbioru, o których mowa w art. 37 ust. 1-3, oraz o punktach zbierania zużytego sprzętu. Nie pominął przy tym faktu, iż strona była świadoma istniejących obowiązków, gdyż na stronie sklepu internetowego utworzyła dedykowaną zakładkę, w której wskazała wymagane prawem informacje. Tym samym, zarzut zaniechania przez organ poinformowania przedsiębiorcy o ciężącym na nim obowiązku należy uznać za bezpodstawny. Tak więc mimo posiadania przez stronę tej wiedzy, inspektorzy w dniu rozpoczęcia kontroli stwierdzili brak uwidoczniionych w miejscu sprzedaży informacji wskazanych w art. 37 i 39 ustawy o zużytych sprzęcie.

Prezes UOKiK wskazuje, że stronie wymierzono karę pieniężną za niewykonanie dwóch obowiązków określonych w ustawie o zużytych sprzęcie. Tym samym, należy zgodzić się ze stanowiskiem organu pierwszej instancji, że przedsiębiorca nie zrealizował ciężących na nim obowiązków i naruszył prawo w stopniu znacznym. Stąd też, organ drugiej instancji nie podziela poglądu strony wyrażonego w odwołaniu, jakoby naruszenie przez nią prawa miało charakter znikomy. Przy ocenie rodzaju naruszenia, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły niewidocznienia w miejscu sprzedaży informacji o wszystkich sposobach odbioru oraz punktach zbierania zużytego sprzętu, a więc informacji istotnych w zakresie ochrony środowiska naturalnego oraz ochrony praw konsumentów. Bez znaczenia pozostają przy tym argumenty strony przedstawione w odwołaniu, że wymagane informacje znajdowały się na stronie internetowej sklepu, a przy obecnym stanie wiedzy i świadomości klientów dotarcie do tych informacji nie jest utrudnione i żaden z klientów nie wniósł zastrzeżeń. Należy wskazać, że wymagane informacje mają być uwidocznione w miejscu sprzedaży tak, aby konsument nie musiał ich poszukiwać, czy też podejmować dodatkowe kroki w celu ich pozyskania.

Przy ocenie zakresu naruszenia, organ pierwszej instancji zasadnie uwzględnił, że strona nie dopełniła powyższych obowiązków wynikających z ustawy o zużytych sprzęcie, a tym samym dopuściła się czynów określonych w art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) tej ustawy, co mogło skutkować wymierzeniem jej kary pieniężnej.

Przy ocenie okresu trwania naruszenia, organ pierwszej instancji zasadnie uwzględnił, że naruszenie powyższych obowiązków stwierdzono 14 października 2022 r., a więc w dniu rozpoczęcia kontroli przez inspektorów. Wbrew przekonaniu strony, nie oznacza to jednak, iż czas trwania naruszenia był jednodniowy.

Oceniając ostatnią przesłankę, tj. dotychczasową działalność podmiotu, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił, że wobec strony jak dotąd nie prowadził on postępowania administracyjnego z tytułu naruszenia przepisów ustawy o zużytych sprzęcie.

Prezes UOKiK, po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie pozostawiają wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na

nią przepisami art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, co już wyżej wykazano, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku kontroli podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości (co wynika z protokołu kontroli oraz dołączonych do niego zdjęć przesłanych przez stronę w wiadomościach e-mail z dnia 14 i 21 października 2022 r.), przy czym były to działania następcze, podjęte na skutek kontroli. Tym samym, argumenty strony przedstawione w odwołaniu, że organ pierwszej instancji nie wyznaczył jej terminu na przedstawienie dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa, należy uznać za chybione. Ponadto obie przesłanki muszą być jednak spełnione łącznie. Należy zaznaczyć, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniałaby cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że okoliczności naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie stronie kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) w związku z art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie. Karę tę nałożono w minimalnej wysokości 5 000 zł, przy uwzględnieniu w sposób prawidłowy wszystkich kryteriów wymiaru kary.

Prezes UOKiK podkreśla raz jeszcze, że ustalenia poczynione w toku kontroli jednoznacznie wykazały, że informacje wymagane art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli, przyjętym przez stronę bez uwag. Przepisy ustawy o zużytym sprzęcie wskazują wprost, jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane i potwierdza to również sama strona.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania administracyjnego, bądź też o odstąpienie od ukarania, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzania kary pieniężnej na gruncie ustawy o zużytym sprzęcie. Stąd też, postępowanie Świętokrzyskiego WIIH w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, a zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 14 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia jej otrzymania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxx]
2. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a